

relser på personskatteområdet. Det er Frankrig og Tyskland, der lige har fremlagt et forslag om det.

Hr. Knud Erik Hansen må undskylde, men det er altså ikke mig, der ser spøgelse ved højlys dag. Det er i hvert fald nogle meget håndgribelige og fast eksisterende spøgelse så, for det er den franske og den tyske regering, vi snakker om; og det er dog ingen bagatel sådan forhandlingspolitisk betragtet, at det lige netop er de to regeringer formentlig kraftig understøttet af Europa-Kommissionen.

Men jeg er da glad for, at hr. Knud Erik Hansen tolker debatten som et tilsagn om, at det ikke må ske. Men så havde det været mere sikkert at vedtage Enhedslistens forslag med de korrektioner, som er ønsket både fra hr. Kim Behnkes, hr. Knud Erik Hansens og fru Elisabeth Arnolds side. Dem kunne vi godt sætte os ned og blive enige om.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg må sige til hr. Keld Albrechtsen, at det, jeg opponerede imod, var den dér defaultistiske holdning, at fordi England og Frankrig nu siger, de vil noget – og det er da rigtigt – at så bliver det altså sådan.

Der forestår da helt klart en kamp, hvis England og Frankrig vil have det her igennem. De havde også nogle ønsker om det såkaldte forstærkede samarbejde, og Italien havde i hvert fald noget, som var meget mere vidtgående end det, der sandsynligvis kommer igennem.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi begynder at se det her meget mere som den politiske kamp, der foregår, for det gør der, og også have øjnene åbne for de tendenser, der er med, at nogle vil meget mere, end vi vil på nogle områder, hvor vi synes, det er skadeligt. Men vi skal så sandelig da også stå op og sige, at vi faktisk også har en styrke til nogle gange at sige nej og gå imod det, også slås imod det, også have den mulighed; ellers bliver det jo helt umuligt at have med at gøre.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, men nu er det jo sådan, når man har fulgt den her debat i mange år og deltaget i den f.eks. tilbage fra EF-pakken i 1986 og årene fremefter,

som jeg har, så har man jo set utallige planer, som er kommet fra Frankrig og Tyskland, og det ulyksalige ved dem er, at de altid før eller siden bliver gennemført. Ikke nødvendigvis i deres fulde udstrækning, og ikke nødvendigvis på det tidspunkt, hvor de kommer frem. Men det ender jo til syvende og sidst med, at hovedindholdet i dem bliver gennemført.

Det ved hr. Knud Erik Hansen jo godt. Sådan er integrationsprocessen i den Union jo. Så kan man forsinke det lidt nogle gange – jeg har i al beskedenhed arbejdet en del på at forsinke det – men sådan er jo integrationen.

Jeg ved ikke, om udenrigsministeren lige kan nogle eksempler på, at noget, som Frankrig og Tyskland i fællesskab virkelig har ønsket for alvor, aldrig nogen sinde er kommet videre. Jeg har ikke lige et eksempel på det i hovedet. Det er muligt, enhver regel har jo en undtagelse, men når de to regeringer har aftalt noget, de virkelig brændende ønsker sig, så har det det altså med at blive gennemført.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om at fjerne pårørendes adgang til at modsætte sig en af døds skriftlige bestemmelse om testation af organer m.v. til forskningen.

Af Gyda Kongsted (V), Henriette Kjær (KF) og Yvonne Herløv Andersen (CD) m.fl. (Fremsat 31/10 2000).

Forslaget sattes til forhandling.